

selve Auktionen samt affige de Rendelser, som i Medfør af § 34 blive at affige under samme, medens de Pligter, som i øvrigt i Medfør af denne Lov paahvile Auktionsforvalteren, i disse Tilfælde paahvile Kurator i Konkursboet eller Skifteretten, og i øvrigt med de Vampeller, som følge af Indholdet af Lov om Konkurs af 25de Marts 1872 og Lov om Dødsboffliste m. m. af 30te November 1874, saaledes som disse Love og Loven om en forandret Affattelse af visse Paragraffer i Konkursloven af 15de April 1887 forandres ved de i efterfølgende tvende Paragraffer indeholdte Bestemmelser. Udskrift af det paa Auktionen foregaaede meddeles Kurator eller Skifteretten uden Gebyr, og uden Brug af Stempel.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 41 af Udvalgets Flertal:

Efter § 46 indfattes tvende nye Paragraffer:

§ 46. b.

§ her omhandlede Boer skal enhver Pantthaver være berettiget til, inden en Maaned efter Konkursens Begyndelse, eller efter at Arv og Gæld i et Dødsbo er fragaet, at erklære, at han alene vil holde sig til sit Pant og frasalbe Fordring paa Boet i øvrigt. I saa Fald kan enhver saadan Pantthaver forfølge sin Pantretet uafhængig af Konkursen, dog uden Indskrænkning i Boets Udgang til at sætte Ejendommen til Ewangsauktion efter Reglerne i denne Lov, for saa vidt nogen Pantthaver, der ikke benytter sig af heromhandlede Udgang til selv at forfølge sin Pantretet, beqærer det, eller for saa vidt Boet vil forøge, om nogen Del af Pantets Auktionssum kan tilfalde det, hvorhos i heromhandlede Tilfælde den pantsatte Ejendom i Henseende til Skiftegebyret kun anses at henhøre til Boets Masse med Fradrag af Beløbet af de Pantefordringer, for hvis Vedkommende Fordring paa Boet udenfor Pantet er frasalden.

§ 46. c.

For saa vidt der paa en af Boet rekvireret Ewangsauktion efter Budbets Bestaafenhed ikke udkommer noget Overflud til de personlige Kreditorer, og ingen af de Pantekreditorer, hvis Fordringer helt eller delvis vilde erholde Dækning ved Budbet, forlanger Bortkøb, bliver Auktionen at have. I saa Fald betragtes samtlige de nævnte Pantthaveres Fordringer som forsalbne, og enhver

af dem er berettiget til at forfølge sin Ret mod Ejendommen uafhængig af Konkursen; han kan derhos, forsaavidt han tidligere havde anmeldt sin Fordring i Boet, frigøre sig for Andel i Skifteomkostningerne ved at frasalbe Krav i Boet for den Del af Fordringen, som ikke dækkedes af det højeste Bud. For den Del, hvorfor dette vilde have afgivet Dækning, kan han i intet Tilfælde konkurrere i Boet. — Det bliver Pantthaverens, eller efter Omstændighederne Ejerens, Sag at paase det fornødne med Hensyn til Ejendommens Bestyrelse, og ere de dermed forbundne Udgifter, fra det nævnte Tidspunkt at regne, Boet uvedkommende.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 42 af Udvalgets Flertal:

Foran § 47 sættes som Overskrift „Forstellige Bestemmelser“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 47—50:

§ 47.

Til Omkostninger ved Forauktioneringen regnes ikke blot de egentlige Auktionsudgifter, Gebyrer, Inkassationsaalser, Leje af Lokale, Befostning ved Varernes Opbevaring og deslige, men ogsaa Auktionsforvalterens Udlæg til Porto, Bekendtgørelser m. v. Ved Auktioner over faste Ejendomme henregnes endvidere til Auktionsomkostningerne Udgifterne ved Ejendommens Bestyrelse og Drift efter Udlæget, indtil det endelige Salg har fundet Sted.

§ 48.

For saa vidt Embedsmænd (Auktionsforvaltere og Fogder), der i Medfør af nærværende Lovs Bestemmelser modtage Indbetalinger eller Deposita, maatte findes pligtige at udrede Erstatning til private i Anledning af deres Embedsførelse i saa Henseende, er Statskassen ansvarlig for saadan Erstatnings Udredelse, dersom den ikke kan faas hos vedkommende Embedsmænd eller i deres Bo.

§ 49.

Bestemmelserne i nærværende Lov komme ikke til Anvendelse paa saadanne befalede Auktioner, for hvilke der i Lovgivningen er givet særegne Regler, saasom Forauktionering af konfiskeret Gods, af optagne Kreaturer, af Gods optaget ved Dykkerredstaber, strandet eller flaadrevet Gods m. m.